

Ocelli Lucani

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb028_f0325

SourceBoite_028-4-chem | [sans titre]

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 22/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

δεικνύου φύσεως ούσης, τῆς δὲ αἰπαθοῦς, καὶ τῆς μὲν αἰεὶ κυβερνώσης, τῆς δὲ κυβερνωμένης, ἱκανῶς εἰρηταί μοι διὰ τούτων.

ΚΕΦ. Δ.

§ 1. Περὶ δὲ τῆς ἐξ ἀλλήλων ἀνθρώπων γενέσεως, ὅπως τε καὶ ἐκ τίνων ἔσται κατὰ τρόπον ἐπιτελουμένη, νόμον τε καὶ σωφροσύνης καὶ ὑσιότητος ἐπισυνεργούσης, τάδε καλῶς ἔχειν οἶμαι. Πρῶτον μὲν τοῦτο διαλαβεῖν, ὅτι οὐχ ἡδονῆς ἕνεκα πρόσμιεν, ἀλλὰ τέκνων γενέσεως. § 2. Καὶ γὰρ αὐτὰς τὰς δυνάμεις καὶ τὰ ὄργανα, καὶ τὰς ὁρέξεις τὰς πρὸς τὴν μίξιν ὑπὸ τοῦ θεοῦ δεδομένας τοῖς ἀνθρώποις, οὐχ ἡδονῆς ἕνεκα δεδοσθαι συμβέβηκεν, ἀλλὰ τῆς εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον διαμόρφου τοῦ γένους. Ἐπειδὴ γὰρ ἀμύχανον ἦν, θνητὸν φύνητα θεοῦ βίου κοινωνήσας, τὴν τοῦ γένους ἀθανάσιαν φειρομένην καθ' ἑκάστον ἀνεπλήρωσεν ὁ θεός, ἀκατάληκτον ποιήσας καὶ συνεχὴ ταύτην τὴν γένεσιν. Ἐν οὖν τοῦτο πρῶτον δεῖ θεωρεῖν, ὅτι οὐχ ἡδονῆς ἕνεκα ἡ μίξις. § 3. Ἐπειτα δὲ καὶ τὴν αὐτὴν τῶν ἀνθρώπων σύνταξιν πρὸς τὸ ὅλον, ὅτι μέρος ὑπάρχων οἴκου τε καὶ πόλεως, καὶ τὸ μέγιστον κόσμου, συμπληροῦν οὐρεῖται τὸ ἀπογινόμενον τούτων ἑκάστον, ἐὰν μὲλλῃ μήτε συγγενικῆς ἐστίας λειποτάτης γίνεσθαι, μήτε πολιτικῆς, μήτε μὴν τῆς θείας. § 4. Οἱ γὰρ

αἰπαθοῦς, καὶ τῆς μὲν] Sic tres codd. Parr. atque edd. Vizz. Lovan. Batt. nec non Patric.; Stobaeus omisit καὶ Comm. habet μὲν (τῆς) αἰεὶ, Gal. καὶ (τῆς) μὲν. ἱκανῶς εἰρηταί μοι διὰ τούτων] Sic codd. Parr. atque edd. Lovan. et Battas.; Stobaeus ἀνω εἰρηταί μοι περὶ τούτων; Patricius εἰ ἱκανῶς; vulgo ἱκανῶς μοι εἰρηταί. κερ. δ' om. in codd. Parr.

§ 1. τῆς ἐξ ἀλλήλων] codd. Parr.; Vizzan. male τῆς ἐκ τῶν ἀλλήλων. ἐπιτελουμένη] correxit Rudolphus; vulgo ἐπιτελούμενα. νόμον] In cod. Vat. a Siebenkeesio excusso videtur νόμου legi.

τε καὶ σωφροσύνης] codd. Parr.; ed. Lovan. habet δὲ καὶ; Comm. in Varr. lecti. monet ab aliis legi σωφροσύνη καὶ ὑσιότητι.

§ 2. τὴν μίξιν] codd. Parr.; Vizz. Lovan. Batt.; (τὴν) μίξιν Comm. Gal.

τοῦ θεοῦ] codd. Parr. A. et B. atque edd. Lovan. Vizz. Gal. Darg.; contra articulum omiserunt Comm. et Batt. cum cod. C.

τοῖς ἀνθρώποις] tres codd. Parr.; τοῖς δεest apud Commel.

ἐπειδὴ γὰρ] codd. Parr. A. et B.; cod. C. ἐπειδὴ γὰρ (sic); in sola ed. Lovan. ἔστ ἐπὶ γὰρ. ἀμύχανον] codd. Parr. et Vatt. atque edd. Vizz. et Comm.; deest hac vox in Nog. ed. et apud Patric. p. 255.

ἦν] codd. Parr.; inepte cod. Vat. ἔν. βίου] omnes codd. Parr.; item Vizz. et Batt.; deest hac vox in ed. Lovan.; inclusa apud Comm. Gal. Dargenes.

τὴν τοῦ γένους ἀθανάσιαν φειρομένην καθ' ἑκάστον ἀνεπλήρωσεν ὁ θεός] Ita correximus verba quae in membranarum scriptis leguntur: τῆς τοῦ γένους ἀθανάσιαν φειρομένης καθ' ἑκάστον ἀνεπλήρωσεν ὁ θεός. At ἀνεπλήρωσεν nunquam

versetur, partim perpetuo extrinsecus patiat, atque tam semper gubernet, tum gubernetur, satis mihi his verbis dictum est.

CAP. IV.

§ 1. De mutua autem ipsorum hominum generatione, quo modo et ex quibus recte perfici possit, ita ut non modo legitime, sed etiam temperantiae quasi et pietatis ope, facta esse videatur, hac existimo bene praeceptum illud statuendum est, nos non voluptatis, sed procreandae sobolis causa cum mulieribus coire. § 2. Si quidem facultates ipsas, instrumenta, et appetitus hominibus dedit deus, non ut voluptate fruerentur, sed ut eorum genus perpetuo permaneret. Nam cum fieri non possit ut homo ipse, qui mortalis natus est, aeternae vitae particeps efficiatur, pereunt in singulis generis immortalitatem ita supplet deus, ut generationem hanc infinitam et continuam redderet. Hoc unum igitur primum spectari oportet, non esse voluptatis causa concubandum. § 3. Deinde hominis cum rerum universitate rationem considerari convenit, quippe qui domus et civitatis, et quod caput rei est, mundi pars sit ideoque debeat quae singula ex his pereunt supplere, alioquin cum domestici et civitatis tum etiam divini laris desertor futurus sit. § 4. Nam qui

dicatur absolute, sed necessario accusandi casum ad quem referatur requirit. Mixta quam Rudolphus excogitavit structura τὴν τοῦ γένους ἀθανάσιαν, φειρομένην καθ' ἑκάστον, ἀνεπλήρωσεν ferri nequit.

ἀκατάληκτον] codd. Parr. et Vat. Siebenk. teste; Vizzan. typographorum errore ἀκατάλετον et Commel. ἀκατάληκτον.

ποιήσας] codd. Parr. B. et C., sed A. male ποιήσαντα. ταύτην τὴν γένεσιν] Sic emendavi codicum scripturam ταύτην γένεσιν, quam editores intactam reliquerunt. Articulus hic omitti nequit. Cf. Bernhadi Syntax p. 319. Non spernenda tamen Patricii lectio, e codicibus fortasse petita, quae p. 217 et 255 reperitur. Utrouque enim loco habet συνεχὴ τὴν γένεσιν.

ἐν οὖν τούτῳ] codd. Parr.; τούτῳ deest apud Vizzanum. § 3. τὸ μέγιστον κόσμου] Ita codd. nisi quod in Par. A. scriptum erat τὸν κόσμον, sed deletum est postea τὸν. ὁρεῖται] codd. et edd. praeter Lovan., ubi legitur ὁρεῖται.

τὸ ἀπογινόμενον] codd. tres Parr. et Vat.; vulgo ἀπογινόμενον. Deinde γίνεσθαι in Parr. A. B. et Vat. γένεσθαι in Par. C., quae vulgata lectio est. Non putaverim ἀπογινόμενον et γένεσθαι in codicibus legi, quorum scriptura aequam sollicitanda. Quum enim non συμπληροῦσας, sed συμπληροῦν dixerit scriptor; recte subiungitur ἀπογινόμενον et γίνεσθαι. Singula quae e rerum universitate tolluntur et pereunt, supplenda sunt homini. Quod quoties negligit, toties desertor rei communis habendus est. ἐὰν μὲλλῃ] codd. Parr.; ἐὰν μὲν edd. Lovan. et Commel., sed Batt. et relique recte. πολιτικῆς] codd. Par. C. et omnes edd.; male cod. Vat. et Parr. A. B. πολιτῆς.

§ 4. συναπτόμενοι] codd. Parr.; ἀπτόμενοι cod. Vat. ἀρχαίσις] Omnes codd. praeter Par. C. ubi legitur ἀπα-

καταπαί μὴ διὰ παιδοποιῶν συναπτόμενοι ἀδικήσουσι τὰ τιμιώτατα τῆς κοινωνίας συστήματα. Εἰ δὲ καὶ συναπτόμενοι οἱ τοιοῦτοι μετ' ὕβρεως καὶ ἀκρασίας, καὶ ἡμετέροι οἱ γινόμενοι καὶ κακοδαίμονες ἔσονται, καὶ ἡμετέροι ὑπὸ τε θεῶν καὶ δαιμόνων καὶ ἀνθρώπων καὶ οἰκῶν καὶ πόλεων. Ταῦτα οὖν προδιανοομένους καὶ δὲ ὁμοίως τοῖς ἀλόγως ζωῆς προσέρχεσθαι τοῖς ἀρχαίοις, ἀλλ' ὡς ἀναγκαῖον καλὸν ἡγουμένους. Ἐπεὶ ἀναγκαῖον καὶ καλὸν εἶναι νομίζουσιν οἱ ἀγαθοὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ μὴ μόνον πολυανδρεῖσθαι τοὺς οἴκους, καὶ τὸν πλεῖονα τῆς γῆς τόπον πληροῦσθαι (ἡμετέρων γὰρ πάντων καὶ βέλτιστων ζῶν ὁ ἀνθρώπος), ἀλλὰ καὶ τὸ μέγιστον εὐανδρεῖσθαι. § 5. Ἀπὸ γὰρ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τὰς πόλεις; εὐνομούμενας ἀδικήσουσι, καὶ τοὺς ἰδίους οἴκους κατὰ τρόπον οἰκουμένησουσι, καὶ τοὺς θεοὺς δὲ φίλους αὐτοῖς καταστήσουσι. Πάρεστι δὲ θεωρεῖν, ὅτι καὶ ἡ βάρβαρος καὶ ἡ ἑλλὰς τότε μάλιστα εὐδοκίμειν πέφυκε κατὰ τὰς πολιτείας καὶ τὰς πολιτικὰς πράξεις, ὅτε μὴ μόνον πολυπληθεῖα ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ εὐανδρία χορηγοῦνται. § 6. Ὅσον ἀμαρτάνουσι πολλοὶ, μὴ πρὸς τὸ μέγιστον τῆς τύχης, μηδὲ πρὸς τὸ συμφέρον τῷ κοινῷ συνιστάντες τοὺς γάμους, ἀλλὰ πρὸς τὸν πλοῦτον ἢ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ γένους ἀποβλέποντες. Ἄντι μὲν γὰρ τοῦ νέου καὶ ὁρατῆαν συναρμόζεσθαι, συναρμόζοντι ἂν τὴν ὑπερπληκετέραν. Ἄντι δὲ τοῦ συμπαθῆ

εἰας, quod secunda manus superposito α in ἀκρασίας correxit.

οἱ γινόμενοι] codd. Parr. B. et C.; item cod. Barth.; in cod. A. scriptum est οἱ γινόμενοι. In edd. Lovan. Batt. et Vizzan. exstat οἱ γινόμενοι, apud Commel. (οἱ) γινόμενοι, apud Nogarolum abjecto articulo γινόμενοι.

ταῦτα οὖν] codd. Parr. B. et C.; ταῦτ' οὖν cod. A. προδιανοομένους] codd. Parr.; διανοομένους; Vizzan. ἡγουμένους — καὶ καλὸν] Librarii negligentia excludunt hac in cod. Vat.

εἰπερ ἀνγκη.] cod. Par. A. et ed. Lov.; sed ἀπερ codd. Parr. B. et C. cum cod. Barth.; ἀπερ cod. Vat. πληροῦσθαι] cod. Par. C.; in reliquis duobus hoc verbum desideratur.

ἡμετέρων γὰρ πάντων καὶ βέλτιστων ζῶν ὁ ἀνθρώπος] cod. Par. C. atque edd. Nog. Comm. Gal. Darg. Batt.; contra codd. Parr. A. et B. ἡμετέρας τῶν γὰρ καὶ βέλτιστων πάντων ζῶν ὁ ἀνθρώπος; cod. Barth. ἡμετέρας; ed. Lovan. βέλτιστων ζῶν, Vizzan., e codd. Vatt. ἡμ. γὰρ καὶ β. πάντων ζῶν. Ceterum hac verba non injuria pro glassemate habet Rudolphus.

τὸ μέγιστον] codd. Parr. A. et C.; sed cod. B. et Vat. nec non Barth. τὸ μέγιστον.

εὐνομούμενας] codd. Parr. et Vat.; Nog. ἐνομούμενας. καὶ τοὺς θεοὺς δὲ φίλους — ὅτε μὴ μόνον] Supplevi locum antea mutilum cum Battas. e codd. Parr. A. et B., nisi quod ille παρέχουσι adiecit, quod non est in membranarum, in aliis autem libris scriptis et editis hac leguntur: οἰκονομήσουσι, καὶ τοῖς φίλοις αὐτοῖς κατὰ τὰς πολιτείας; καὶ τὰς πολιτικὰς πράξεις παρέχουσιν ὅτε μὴ μόνον κ. τ. λ. Sed in Lovan. ed. παρέχουσι deest. Verba καὶ τοὺς θεοὺς δὲ φίλους αὐτοῖς exstant etiam in codd. Vatt. testibus Vizzanio et Siebenkeesio atque in cod. Barth. in quibus praeterea παρέχουσι omittit.

liberorum procreandorum causa omnino non coierint, ii nobilissimos consortionis humanae cunctis injuria afficient et violabunt. Quodsi tales homines salacitate et intemperantia inducti ad generandum accesserint, qui orientur filii, improbi et miseri, diis, daemonibus, hominibus, nec non familiis et civitatibus execrandi et detestabiles futuri sunt. Qui igitur hac antea consideraverint, ii non belluarum more ad concubitum ferri debent, sed ita ut quae veneras necessaria bona esse putent: siquidem necessarium et bonum probi viri existimant, non solum domos et plurima terrae loca magna hominum multitudiae replere (mansuetissimum enim atque optimum animalium omnium est homo), sed etiam quod maximum est, probis hominibus complere. § 5. Hanc enim ob causam eveniet, ut civitates bene institutas inhabitent, res suas domesticae et familiares gubernent ac recte teneant, deorum denique benevolentiam sibi concilient. Nam videtur licet barbarorum terras et Graciam tum maxime in administranda republica atque in gerendis negotiis civilibus excellere, quum id studeant, ut non modo hominum multitudinem, sed etiam proborum virorum copiam sibi comparent. § 6. Itaque multi peccant in eo quod quum matrimonia contrahunt non fortunae suae (sive prosperae sive adversae) magnitudinem (i. e. suam salutem), neque publicam utilitatem sibi proponunt, sed divitias aut generis praestantiam tantum respiciunt. Pro puella enim atque in flore aetatis constituta quam ducere debebant, velulum sibi

tur, sed nihil inde ad explendam lacunam enotatum est. Alii apud Commel. in Varr. Lectt. habent καὶ οἱ φίλοι αὐτοῖς. In verbis καὶ τοὺς θεοὺς δὲ Rudolphus sibi supervacuum et molestum esse opinatus deletit, quod nemini probatum iri spero. Xen. Anab. lib. II, 6, 8: καὶ ἀρχιεὶς δὲ ἐλέγετο εἶναι. Cf. ibid. VI, 1, 6. add. Herm. ad Vig. p. 847. πολυπληθεῖα] cod. Par. A.; πολυπληθὴς codd. B. et C. Utrumque recte se habet; nam πολυπληθεῖα invenitur apud Hippocratem (vide Foessii (Economi.), Aristotelem, alios, πολυπληθὴς apud Sophoclem fragm. 388, Pol. I, 48, 6. εὐανδρία] cod. Par. C.; sed in cod. A. reperitur ἀνδρεία, in B. ἀνδρία, quod etiam in cod. Vat. vidisse se testantur Vizzan. et Siebenkeesius. Idem exstat in cod. Barth. atque in ed. Lovan.

§ 6. τῆς τύχης] Ita codd.; Klotzius in censura editionis Dargensianae legendum suspicatus est τῆς ψυχῆς. At vulgata scriptura commodum habet sensum.

συναρμόζοντι ἂν] Sic omnes codd. Omitti poterat ἂν quia de eo agitur quod fieri solet (vid. Hermann. ad Viger. p. 746); sed tuemur membranarum scripturam, in qua nihil est quod ab optimorum scriptorum usu plane abhorreat. Cf. Hermann. de part. ἂν lib. I cap. 7 et Bernhadi Syntax. p. 390 seq.

τοῦ συμπαθῆ] cod. Vat. Siebenkeesio teste; in codd. Parr. atque in edd. Lovan. et Comm. deest τὸν.

ὁμοιοτάτην] Sic flagitante sensu cum Gal. Darg. Rudolpho et aliis scripsi. Codex Vat. Vizzanio et Siebenkeesio testibus exhibet ὁμοιοτήτα. Codd. tres Parr. ὁμοιοτάτων, quod in ed. Lovan. transit. Battasius habet ὁμοιοτάτη, Vizz. ὁμοιοτάτων doric.

γένει] codd. Parr. A. et B.; in C. legitur γένει, in margine autem γένει.

ἡ ὑπερχρήμων] codd. Parr. A. et B., item Vat. a Sie-

1. The first part of the paper is devoted to a general discussion of the problem of the origin of life.

2. The second part of the paper is devoted to a detailed discussion of the various theories of the origin of life.

3. The third part of the paper is devoted to a discussion of the various experiments which have been carried out in order to test the various theories of the origin of life.

4. The fourth part of the paper is devoted to a discussion of the various theories of the origin of life.

5. The fifth part of the paper is devoted to a discussion of the various experiments which have been carried out in order to test the various theories of the origin of life.

6. The sixth part of the paper is devoted to a discussion of the various theories of the origin of life.

7. The seventh part of the paper is devoted to a discussion of the various theories of the origin of life.

8. The eighth part of the paper is devoted to a discussion of the various experiments which have been carried out in order to test the various theories of the origin of life.

9. The ninth part of the paper is devoted to a discussion of the various theories of the origin of life.

10. The tenth part of the paper is devoted to a discussion of the various theories of the origin of life.

11. The eleventh part of the paper is devoted to a discussion of the various experiments which have been carried out in order to test the various theories of the origin of life.

12. The twelfth part of the paper is devoted to a discussion of the various theories of the origin of life.